

Kereseti kérelmek

A felperes azt kéri, hogy az Elsőfokú Bíróság

- semmisítse meg a megtámadott határozatot;
- másodlagosan a rendelkező rész 2. cikkét semmisítse meg;
- további másodlagos kérelemként a felperesre a megtámadott határozatban kiszabott bírság összegét megfelelően csökkentse;
- kötelezze az alperest az eljárás költségeinek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

A felperes a Bizottság 2006. december 20-i C (2006) 6765. végleges számú, (COMP/39.234. – ötvözet felár, új határozat) ügyben hozott határozatát támadja. A megtámadott határozatban, amely a IV/35.814 – ötvözet felár eljárás újrafelvételére vonatkozik, a felperessel szemben az ESZAK-Szerződés 65. cikke (1) bekezdésének a Thyssen Stahl GmbH (korábban Thyssen Stahl AG) általi, az ötvözet felár számítására vonatkozó formula referenciaértékeinek összehangolt megváltoztatásával és e módosítás alkalmazásával megvalósított megsértése miatt bírságot szabtak ki.

Keresete alátámasztására a felperes tíz jogalapot hoz fel:

- a *nulla poena sine lege* alapelv megsértése, mivel átmeneti szabályozás hiányában a Bizottságnak nem volt jogosultsága a 2002-ben lejárt ESZAK-Szerződés visszaható hatályú alkalmazására;
- az 1/2003/EK rendelet ⁽¹⁾ jogellenes alkalmazása, mivel az csak az EK, nem pedig az ESZAK 81. és 82. cikk alkalmazására jogosít fel;
- a *res judicata* alapelv megsértése, mivel az Elsőfokú Bíróság ebben az ügyben már jogerősen úgy határozott, hogy a felperes anyagi jogilag nem felel a megtámadott határozatban neki ismételt felrótt, a Thyssen AG által elkövetett jogsértésért;
- a felperes felelősségének hiánya egy magán felelősségátvállalási nyilatkozat miatt, mivel ez mindenképpen deklaratív hatályú;
- a meghatározottság alapelvének megsértése, a büntetési alapok hiányzó meghatározottsága és a felelősség felróhatóságának hiányzó meghatározottsága miatt;
- a *ne bis in idem* alapelvének megsértése, mivel a felperessel szemben az egyező tényállás miatt már az első eljárásban – az Elsőfokú Bíróság által jogerősen helybenhagyottan – bírságot szabtak ki;
- a jogsértés elévülésének bekövetkezése;
- az iratbetekintési jog megsértése;
- a meghallgatáshoz való jog megsértése a hiányos kifogásközlés miatt, valamint

- a bírság hibás kiszámítása, tekintettel az 1996-os engedékenységi közleményre ⁽²⁾.

⁽¹⁾ A Szerződés 81. és 82. cikkében meghatározott versenyszabályok végrehajtásáról szóló, 2002. december 16-i 1/2003/EK tanácsi rendelet (HL L 1., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás, 8. fejezet, 2. kötet, 205. o.).

⁽²⁾ A kartell ügyek esetében a bírágok alóli mentességről és a bírágok csökkentéséről szóló, 1996. július 18-i bizottsági közlemény (HL C 207., 4. o.).

2007. február 7-én benyújtott kereset – LIPOR kontra Bizottság

(T-26/07. sz. ügy)

(2007/C 82/89)

Az eljárás nyelve: portugál

Felek

Felperes: LIPOR – Serviço Intermunicipalizado de Gestão de Resíduos do Grande Porto (Gondomar, Portugália) (képviselők: P. Pinheiro, M. Gorrão-Henriques és F. Quintela ügyvédek)

Alperes: az Európai Közösségek Bizottsága

Kereseti kérelmek

A felperes kéri, hogy az Elsőfokú Bíróság

- semmisítse meg a portugál államhoz címzett, 2006. október 17-i C(06)5008 bizottsági határozat 1. cikkét, amennyiben az kimondja, hogy 1998. július 28-i C(98)2283/f határozattal összefoglalt, az 1993. december 7-i C(93)3347/3, az 1994. december 21-i C(94)3721 végleges/3, valamint az 1996. december 17-i C(96)3923 végleges bizottsági határozatokkal megítélt, a Kohéziós Alapból nyújtott teljes támogatást 1 511 591 euró összeggel csökkenteni kell, valamint kötelezi a hivatkozott tagállamot ezen összeg visszatérítésére;
- semmisítse meg az arányosság elvének megsértése miatt a megtámadott határozat 1. cikkét azon részében, amelyben az a felperesnek az IDAD-dal kötött szerződés tekintetében 100 %-os pénzügyi korrekciót ír elő, és a hivatkozott tagállamot 458 683 euró visszatérítésére kötelezi;
- kötelezze a Bizottságot a jelen eljárás és a felperes költségeinek megfizetésére;
- másodlagosan az arányosság elvének megsértése miatt semmisítse meg a megtámadott határozat 1. cikkét azon részében, amely a felperes által a Hidroprojectóval kötött szerződésekre vonatkozik.

– harmadlagosan, amennyiben az Elsőfokú Bíróság úgy véli, hogy a Lipor nem teljesítette teljes egészében a 92/50/EGK irányelv követelményeit, állapítsa meg, hogy a Bizottság megsértette az arányosság elvét azzal, hogy a Hidroprojectóval kötött szerződések finanszírozása tekintetében 100 %-os pénzügyi korrekciót írt elő.

Jogalapok és fontosabb érvek

Keresete alátámasztására a felperes jogban való tévedésre, nyilvánvaló mérlegelési hibára, hiányos és téves indoklásra és az arányosság elvének megsértésére hivatkozik.

A Hidroprojectóval 1989-ben kötött szerződést illetően a felperes azt sérelmezi, hogy a Bizottság mérlegelési hibát követett el a szerződés D. részének értékét illetően.

Az ugyanezen felek között 1997-ben kötött szerződést illetően a felperes megerősíti, hogy a Bizottság mérlegelési hibát vétett azzal, hogy nem értette meg, hogy e szerződések részben az 1989-es szerződés konkretizálása és részben a hivatkozott szerződés a projekt alakulás miatt szükségessé vált kiterjesztése miatt jöttek létre. Sérelmezi továbbá, hogy a Bizottság álláspontja szerint a szerződéseket nyílt eljárás útján kellett volna odaítélni. A felperes álláspontja szerint, még amennyiben elfogadnánk, hogy e szerződések az 1989-es szerződéstől függetlenek és meghaladták a 92/50 irányelvben szabályozott eljárások keretében történő odaítélésre előírt küszöböt, vonatkozott rájuk az ugyanezen irányelv 11. cikkében előírt kivétel.

Az ugyanezen felek között létrejött, 1995. március 28-i és április 28-i szerződéseket illetően a felperes előadja, hogy a Bizottság mérlegelési hibát vétett azzal, hogy azokat egyetlen szerződésnek és az 1989-es szerződés kiterjesztésének minősítette, továbbá hogy arra a következtetésre jutott, hogy a szerződések odaítélését nyílt eljárásnak kellett volna megelőznie. Előadja, hogy valójában különböző időpontokban létrejött szerződésekről van szó. E szerződések egyikét eredetileg meghívásos eljárás keretében kötötték, míg a másik nem érte el a kellő küszöböt ahhoz, hogy az irányelvben szabályozott eljárások tárgyát képezze. Mindenesetre mindkettőt a portugál jog alapján kötötték olyan időpontban, amikor a 92/50 irányelvnek a belső jogba való átültetésére még nem került sor.

Végül az IDAD-dal 1999-ben kötött szerződések tekintetében a felperes – bár elismeri, hogy azokat a Bizottság együttesen figyelembe veheti az értékük és esetlegesen a nyílt eljárást szabályozó rendelkezések hatálya alá esésük tekintetében – felsorolja azon okokat, amelyek miatt ezeket külön szerződéseként kötötték meg, továbbá előadja, hogy az IDAD közjogi szerv, és mint ilyen, a 92/50 irányelv értelmében ajánlatkérőnek minősül. Álláspontja szerint a Bizottságnak figyelembe kellett volna vennie ezen okokat a 100 %-os pénzügyi korrekció újbóli megfontolása érdekében. A felperes álláspontja szerint ez a korrekció sérti az arányosság elvét.

2007. február 5-én benyújtott kereset – Denka International BV kontra az Európai Közösségek Bizottsága

(T-30/07. sz. ügy)

(2007/C 82/90)

Az eljárás nyelve: angol

Felek

Felperes: Denka International BV (Barneveld, Hollandia) (képviselők: K. Van Maldegem, C. Mereu ügyvédek)

Alperes: az Európai Közösségek Bizottsága

Kereseti kérelmek

A felperes azt kéri, hogy az Elsőfokú Bíróság:

- semmisítse meg a 2006/92/EK bizottsági irányelv 2. cikkének b) pontját és II. mellékletét;
- az Európai Közösségek Bizottságát kötelezze a költségek és a kamatok viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

A felperes keresetében a 76/895/EGK, a 86/362/EGK és a 90/642/EGK tanácsi irányelv mellékleteinek a kaptán, a diklórvosz, az etion és a folpet maximális szermaradék-határértékei tekintetében történő módosításáról szóló, 2006. november 9-i 2006/92/EK bizottsági irányelv⁽¹⁾ (a továbbiakban: a szermaradék-határérték irányelv, vagy a vitatott intézkedés) és különösen annak II. melléklete 2. cikke (b) pontjának megsemmisítését kéri.

A felperes azt kifogásolja, hogy e rendelkezések a szóban forgó maximális szermaradék-határértéket a korábbi 2 mg/kg-ról új, 0,01 mg/kg-os küszöbértékben állapítják meg, mindezt a felperes beadványainak olyan, eljárásjogilag, anyagi jogilag és tudományosan hibás értékelése alapján, amelyre eredetileg az azzal összefüggő, a növényvédő szerek forgalomba hozataláról szóló, 1991. július 15-i 91/414/EGK tanácsi irányelv (a továbbiakban: növényvédőszer-irányelv) szerinti értékelésre vonatkozóan került sor.

A felperes előadja, hogy a vitatott intézkedés eljárásjogilag a 451/2000 rendelet 8. cikkében előírt eljárásjogi biztosítékokat és az *auditum in alteram partem*, azaz a kontradiktórius eljárás elvét, és az indokolási kötelezettséget (EK 235. cikk) sértő módon került elfogadásra. Ezen kívül a felperes szerint a Bizottság az irányelv elfogadásakor túllépte hatáskörét, mivel az irányelv ugyanazt a célt érné el, mint a jegyzékbe történő felvétel elutasításáról szóló határozat, anélkül, hogy erre a határozatra utalna.